

se přičící, bezprávné, provedené pouze při příležitosti veřejnoprávní činnosti obce, i jest v tomto případě pořad práva přípustným. Výjimečného ustanovení § 37 obec. zřiz. na tento případ obdobně užití nelze (§ 7 obč. zák.). Otázku, je-li z důvodů, žalující stranou tvrzených, nárok žalobní odůvodněn, či z důvodů, v dovolací stížnosti strany žalované zmíněných, neodůvodněn, bude rozhodnouti rozsudkem ve věci samé (§§ 390 a 404 c. ř. s.). Poněvadž námitka nepřipustnosti pořadu práva není důvodnou, měl soud rekursní rozsudek, správně usnesení prvního soudu, kterým žaloba pro nepřipustnost pořadu práva byla zamítnuta (správně odmítnuta), změnit v ten smysl, že se námitka tato zamítá; nebylo zde však důvodů, usnesení to zrušiti, vždyť jednání o námitce, o kterouž jediné jde, není neúplným. Nicméně ponechán výrok ten neopraveným, protože z důvodů rekursního soudu zjevno, jaký význam usnesení jeho sluší přikládati.

Čís. 1420.

Pořad stolic dle § 3 j. n. jest zachovávatí pouze, pokud věc byla u řádného soudu zahájena, nikoli však, rozhodl-li v první stoličce rozhodčí soud dělnický při okresním soudě.

Dovolací rekurs, správně rekurs, jest přípustný, třeba šlo o srovnalá rozhodnutí, rozhodl-li řádný soud o opravném prostředku do rozhodnutí rozhodčího soudu dělnického.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1922, R I 17/22.)

Do usnesení rozhodčího soudu dělnického při okresním soudě v P. vznesly obě strany na krajský soud stížnost a kromě toho přisedící rozhodčího soudu dohlédací stížnost do postupu předsedy rozhodčího soudu. Krajský soud stížnostem nevyhověl a nezařídil ničeho o stížnosti dohlédací. Nejvyšší soud zrušil usnesení krajského soudu jako zmatečná a vyslovil nepřislusnost jeho k rozhodování o stížnostech pokud se týče o dohlédací stížnosti.

D ů v o d y:

Pořad stolic, jurisdikční normou stanovený, dán jest jen pro občanské (soukromoprávní) záležitosti, normou tou řádným soudem přikázané (§ 1 j. n.) a tudíž jen tehdy, když věc taková byla u řádného soudu zahájena. Rozhodčí soud dělnický, u něhož rozepře, o niž tu jde, v první stoličce byla zahájena, není však řádným soudem, nýbrž soudem mimořádným, a opravný prostředek do jeho rozhodnutí jde dle § 9 vl. nař., ze dne 19. prosince 1919, čís. 662 sb. z. a n. k rozhodčímu soudu úrazové pojišťovny dělnické v Praze, nikoli však na příslušný sborový soud první stoličce. Podané opravné prostředky proti usnesení rozhodčího soudu dělnického a dohlédací stížnost do postupu jeho předsedy měl tedy krajský soud, když mu předsedou rozhodčího soudu z právního omylu předloženy byly, témuž soudu vrátiti s tím, že k rozhodování o nich povolán není, pokud se týče měl, pokud na něj adresovány byly (stížnost žalobců a dohlédací stížnost) rozhodnutí odmítnouti a nepřislusnost svou k němu vysloviti (§ 42 j. n.), žádným způsobem však neměl se do rozhodování jich pouštět a rozhodnutí o nich vydávati. Když však o nich rozhodl, bylo rozhodnutí

toto dle § 42 j. n. jako zmatečné zrušiti a nepříslušnost jeho vysloviti. To se mohlo a musilo státi i při předpisu § 528 c. ř. s., dle něhož proti souhlasným usnesením nižších stolic rekurs není přípustný, neboť nejde zde o tento případ. § ten totiž předpokládá, že obě rozhodnutí stolic jsou řádné soudy, čemuž však zde tak není, neboť v první stolici nerozhodl okresní soud v P., nýbrž rozhodčí soud dělnický při něm, jenž není řádným soudem, vlastně pouze jeho předseda v této své vlastnosti, v které rovněž není soudcem řádným; tato stolice vůbec není ku krajskému soudu, jenž rozhodl pak neprávem jako soud rekursní, v poměru stolice nižší k vyšší, a není tu tedy vůbec dovolacího rekursu, nýbrž jen rekurs proti rozhodnutí krajského soudu. Tento je prvním řádným soudem, jenž rozhodl a opravný prostředek do jeho rozhodnutí je tedy rekurs, nikoli dovolací rekurs. Zde jde o případ jiný, než když věc, nepatřící na pořad práva, byla u řádného soudu první stolice zahájena a rekursní soud rozhodnutí soudu první stolice potvrdil, kde potom ovšem další opravný prostředek je vyloučen (§ 528 c. ř. s.), nýbrž tento případ je úplnou obdobou případu, jako kdyby věc kterási zahájena byla u správního úřadu a o opravném prostředku proti rozhodnutí úřadu toho rozhodl by soud řádný druhé stolice (rekursní); i tu by bylo toto rozhodnutí teprve prvním soudním rozhodnutím a rekurs do něho pro nepříslušnost pořadu a k zachování zákonné příslušnosti přípustným.

Čís. 1421.

Strana smlouvě věrná jest oprávněna změnití původní volbu, změní-li se napotom poměry vinou strany liknavé.

Abstraktní škodu ve smyslu čl. 357, odstavec třetí, obch. zák. lze požadovati i při jiných obchodech než pevných. Abstraktní škodu lze vyměřiti nejen dle ceny bursovní nebo tržní, nýbrž i dle ceny prodejní v čase a místě plnění.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1922, Rv I 703/21.)

Žalující firma objednala u žalované větší množství příze po 31 K za 1 kg; 3000 kg mělo býti dodáno v říjnu 1919, 2000 kg v první a 2000 kg v druhé polovici listopadu 1919. Žalovaná přijala objednávku, dodala však až do 21. února 1920 pouze částečně, takže zbývalo dodati 4665·2 kg. Dodatečná lhůta byla poskytnuta dopisem ze dne 28. dubna 1920 do konce května 1920 s tím, že jest na žalované, by ve 4 dnech se vyjádřila, zda zboží dodá, jinak že žalobkyně nakoupí přízi jinde a bude požadovati náhradu škody. Žalovaná žádala dopisem ze dne 15. května 1920 přirážku k původně umluvené kupní ceně, načež žalobkyně dopisem ze dne 27. května 1920 prohlásila, že se dodávky zříká a že požaduje náhradu škody pro nesplnění, již zároveň udala 133.056 K. Žalobě o náhradu abstraktní škody 133.056 K vyhověl procesní soud první stolice v plném rozsahu, vzav za prokázáno prodlení žalované a maje za to, že žalobkyně byla oprávněna domáhati se žalobou škody abstraktní, jež není omezena na obchody fixní, třebaš původně byla pohrozila koupí krycí. Co se týče výše požadované náhrady, shledal ji opodstatněnou, srovnav prodejní cenu příze koncem dubna a v květnu 1920 (58—65 Kč za 1 kg) s cenou smluvenou (31 Kč). O d v o l a c í s o u d potvrdil rozsudek co do přisou-